

шестъ месеца, работи неуморно, построи шесть болници, една мелница, петъ дѣскорѣзачки; раздаде 110 казана за варене на розово масло въ Клисура и по другитѣ села, гдето вирѣе розата, подари 9698 чифта потури (гащи) за мже, 7901 аби, 12,037 сукмани, 4539 ямурлуци (дебели намѣтки противъ дѣждъ), 1025 завивки, многобройни чорапи, навои, царвули и обуца, антерии и фанели, кърпи и т. н. Нейнитѣ помощници бѣха 4 доктори, 8 милосърдни сестри и голѣма прислуга. Споредъ свидетели, очевидци българи, много опожарени села получили помощъ, а на безброй сираци било дадено храна и дрешки.

Благодарнитѣ жени, деца, старци, когато виждали милостивата госпожа, тичали да ѝ цѣлуватъ ржка и да я прегръщатъ. Доскоро имаше още живи баби и старци отъ Пловдивъ, Панагюрище, Батакъ, Карлово, Търново, Севлиево, Габрово и т. н., които помнятъ, какъ бележитата англичанка засмѣно ги приемала и имъ давала всичко, отъ каквото имали нужда.

Много мили и сърдечни спомени е оставила изъ България благородната англичанка. Тя спаси живота на хиляди деца. Подпомогнатитѣ обливали ржцетѣ ѝ съ сълзи и дълго време сетне ѝ писали благодарителни писма.

И следъ освобождението тя пакъ обичала да идва въ България и да гледа, какъ се нареждатъ българитѣ при свобода.

Тя се радваше на народния напредѣкъ и живо даваше своитѣ умни съвети.

Леди Странгфордъ умрѣ на 15 мартъ 1887 г., когато се готвѣше да открие една болница за бедни работници въ Египетъ.

Колко е умѣстно и високоблагородно да се построи въ България единъ паметникъ на тази бележита благодетелка на българитѣ!

Вѣчна ѝ паметъ.